अध्यन्तरिक्षे। तावस्मभ्यं पुरुवारं पुरुक्षुं। रायस्पोषं विष्यतां नाभिमस्मे ॥ ५ ॥

धियं पूषा जिन्वतु विश्वमिन्वः। रयिꣳ सोमो रयिपतिर्दधातु। अवतु देव्यदितिरनर्वा। बृहद्वदेम विदथे सुवीराः। विश्वान्यन्यो भुवना जजान। विश्वमन्योअभिचक्षाणएति। सोमा पूषणाववतं धियं मे। युवभ्यां विश्वाः पृतना जयेम। उदुत्तमं वरुणास्तम्नाद्यां*। यत्किञ्चेदं कितवासः॥ अवते हेडस्तत्त्वायामि। आदित्यानामवसानदक्षिणा। धारयन्तआदित्यासस्तिस्रो भूमीर्धारयन्। यज्ञो देवानाꣳ शुचिरपः ॥ ६ ॥

मनीषास्तु चर्त्तस्यास्मे कितवासश्चत्वारि च॥अनु०१॥

द्वितीयोऽनुवाकः।

ते शुक्रासः शुचयो रश्मिवन्तः। सीदन्नादित्या अधिबर्हिषि प्रिये। कामेन देवाः सरथं दिवो नः। आयान्तु यज्ञमुपनो जुषाणाः। ते सूनवोअदितेः पीव सामिषं। घृतं पिन्वत् प्रतिहव्यं नृतेजाः। प्रयज्ञिया यजमानाय ये मुरे। आदित्याः कामं पितुमन्तमस्मे। आनः पुचाअदितेर्यान्तु यज्ञं। आदित्यासः पथिभिर्देवयानैः ॥ १ ॥

---

* C. D. वरुणस्तम्नाद्यां।